

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Пловдив, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Красимира Хр. Н. Кутрянска
като разгледа докладваното от Е.ия Ат. Брусева Въззивно търговско дело № 20255001000488 по описа за 2025 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. №10764 от 20.08.2025 г. от „Елта 90М“ ООД – **** – чрез пълномощника на дружеството адв. Д. С. против решение №215 от 16.07.2025г., постановено по т. д. N 1/2025г. по описа на Окръжен съд – Стара Загора, с което е отхвърлен предявения от „Елта 90М“ ООД, със седалище и адрес на управление:****, ЕИК 130469816, срещу УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 иск, квалифициран като такъв по чл. 79 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2015 г., като погасен по давност и е осъдено „Елта 90М“ ООД – *** да заплати на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със

седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 сумата 7200 лева – разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Изложени са съображения за противоречие на обжалвания акт с материалния закон и по-специално с разпоредбата на чл.116 б. "а" от ЗЗД и за необоснованост, поради това, че не е взето предвид признанието на дълга, извършено от ответника. Според жалбоподателя, е налице прекъсване на давността относно задълженията на ответника по процесните фактури за доставка на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, поради извършено от ответника признаване на дълга – както изрично, така и чрез конклюдентни действия. Счита, че в тази връзка са ангажираните доказателства по делото: искания за потвърждаване на задължения /разчети/ от 16.01.2019г. и от 10.01.2020г. Намира, че поради признанието на дълга, давността е прекъсната и вземанията не са погасени по давност. Искане се отмяна на решението и осъждане на ответника да заплати сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2025 г.

По въззивната жалба е постъпил писмен отговор от въззиваемата страна УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление ***, с ЕИК 123535874 - чрез процесуалния му представител адв. К. М., с който е изразено становище за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане на разноски, сторени във въззивното производство.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Обективно съединени иски с правно основание чл.327 от ТЗ във връзка с чл.79 ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „Елта 90М“ ООД – г***, ЕИК 130469816 твърди, че между него и ответника УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 е сключен договор от 07.05.2014г. за доставка на лабораторни реактиви, химикали и консумативи съгласно приложена към същия договор спецификация. Твърди, че първоначално договорът е сключен за срок от 12 месеца, като с анекс от 06.05.2015г. действието на договора е удължено до 06.11.2015г., а с анекс от 06.11.2015г.

срокът е удължен до 06.05.2016г. Твърди, че с клаузата на чл.2 т.2 от договора страните са уговорили извършването на доставките са става при писмена заявка на възложителя, франко склада на болницата в срок до 15 дни. Задължение на ответника е било да заплати стойността на извършените доставки до 91 дни от представяне на фактура и двустранно подписан протокол. Твърди, че през периода 21.01.2014г. -26.10.2015г. е извършил доставки на лабораторни реактиви и консумативи, които са приети от ответника без възражения като за всяка доставка е подписан приемо – предавателен протокол и е издадена фактура.

Твърди, че непогасени са останали задълженията на ответника по следните фактури: №19664/21.01.2014г. за 5028 лева, с падеж 23.04.2014г., №19687/22.01.2014г. за 288 лева, с падеж 24.04.2014г., №19710/27.01.2014г. за 534 лева, с падеж 29.04.2014г., №19782/03.02.2014г. за 288 лева, с падеж 06.05.2014г., №19861/11.02.2014г. за 900 лева, с падеж 14.05.2014г., №19949/19.02.2014г. за 2556 лева, с падеж 22.05.2014г., №19961/20.02.2014г. за 252 лева, с падеж 23.05.2014г., №19999/25.02.2014г. за 676.80 лева, с падеж 28.05.2014г., №20063/04.03.2014г. за 228 лева, с падеж 04.06.2014г., №20284/24.03.2014г. за 288 лева, с падеж 24.06.2014г., №20317/26.03.2014г. за 38.40 лева, с падеж 26.06.2014г., №20362/31.03.2014г. за 1674 лева, с падеж 01.07.2014г., №20779/13.05.2014г. за 28.80 лева, с падеж 13.08.2014г., №21063/05.06.2014г. за 2880 лева, с падеж 05.09.2014г., №21834/28.08.2014г. за 1094.40 лева, с падеж 28.11.2014г., №22332/20.10.2014г. за 664.40 лева, с падеж 20.01.2015г., №22333/20.10.2014г. за 1344 лева, с падеж 20.01.2014г., №22439/29.10.2014г. за 316.80 лева, с падеж 29.01.2015г., №22715/26.11.2014г. за 996 лева, с падеж 26.02.2015г., №22777/02.12.2014г. за 60 лева, с падеж 04.03.2015г., №23271/02.02.2015г. за 458.40 лева, с падеж 05.05.2015г., №23490/25.02.2015г. за 1676.70 лева, с падеж 28.05.2015г., №23501/26.02.2015г. за 504 лева, с падеж 29.05.2015г., №23513/26.02.2015г. за 309.60 лева, с падеж 29.05.2015г., №23577/05.03.2015г. за 108 лева, с падеж 05.06.2015г., №23618/09.03.2015г. за 270 лева, с падеж 09.06.2015г., №23619/09.03.2015г. за 150 лева, с падеж 09.06.2015г., №23705/18.03.2015г. за 229.20 лева, с падеж 18.06.2015г., №24008/16.04.2015г. за 201.60 лева, с падеж 17.07.2015г., №24304/13.05.2015г. за 2209.50 лева, с падеж 13.08.2015г., №24325/14.05.2015г. за 309.60 лева, с падеж 14.08.2015г., №24326/14.05.2015г. за 1597.20 лева, с падеж 14.08.2015г., №24414/26.05.2015г. за 288 лева, с падеж

26.08.2015г., №24473/01.06.2015г. за 148.80 лева, с падеж 01.09.2015г., №24648/22.06.2015г. за 208.80 лева, с падеж 22.09.2015г., №24761/30.06.2015г. за 540 лева, с падеж 30.09.2015г., №24870/10.07.2015г. за 262.80 лева, с падеж 10.10.2015г., №24938/16.07.2015г. за 1330.80 лева, с падеж 16.10.2015г., №24939/16.07.2015г. за 504 лева, с падеж 16.10.2015г., №25293/31.08.2015г. за 168 лева, с падеж 01.12.2015г., №25325/02.09.2015г. за 1288.80 лева, с падеж 03.12.2015г. и №25840/26.10.2015г. за 792 лева, с падеж 26.01.2016г.

Счита, че е изпълнило задълженията си да достави заявените от възложителя лабораторни консумативи и реактиви, те са приети от ответника, падежът за плащане по всяка от фактурите е настъпил, но стойността им не е заплатена. Намира, че вземанията по описаните фактури не са погасени по давност, тъй като е налице признание на дълга от длъжника по см. на чл.116 б. „а“ от ЗЗД. Твърди, че това е сторено в разменена между страните кореспонденция във връзка с потвърждаване на вземания и задължения. Твърди, че е налице признание на задължения от УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД в потвърдително писмо, подписано от изпълнителния директор и г.с., материализирано в молба за потвърждение от 16.01.2019г., изпратена от ищеца до ответника. Твърди, че с него се потвърждават задължения на болницата към „Елта 90М“ ООД към 31.12.2018г. в общ размер 95 567.02 лева по фактури и 1078.33 лева – гаранции. Твърди, че е налице признание на задължения от УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД и в потвърдително писмо, подписано от изпълнителния директор и г.с., материализирано в молба за потвърждение от 10.01.2020г. Твърди, че с него се потвърждават задължения на болницата към „Елта 90М“ ООД към 31.12.2019г. в общ размер 97 123.94 лева по фактури и 1078.33 лева – гаранции. Намира, че с признанието на дълга от ответника давността е прекъсната и считано от 30.01.2020г. е започнала да тече нова давност, в рамките на който срок е предявен иска.

Претендира осъждане на ответника УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 да му заплати сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2015 г., както и разноските по делото.

Ответникът УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 не признава предявените искове. Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните вземания за доставки, за които са издадени описаните фактури. Оспорва да е налице признание на дълга от страна на купувача. Намира, че представените искания за потвърждение на вземания и задължения са отправени на основание чл.28 ал.1 от ЗСч. във връзка с необходимата инвентаризация на активите и пасивите на предприятията най-малко веднъж годишно и същите не представляват волеизявление на длъжника, отправено до кредитора относно съществуване на задължението. Посочва, че записванията в счетоводните сметки са вътрешен акт на предприятието единствено за неговите нужди, който не е насочен към външни потребители. Затова и подобно записване не може да доведе до прекъсване на давността. Дори и условно да се приеме, че изявлението в потвърдително писмо, подписано от изпълнителния директор и г.с., материализирано в молба за потвърждение от 16.01.2019г., изпратена от ищеца до ответника представлява признание на вземането от длъжника, то петгодишния срок, считано от 16.01.2019г. е изтекъл на 16.01.2024г., т.е. преди предявяване на иска. Относно потвърдително писмо, материализирано в молба за потвърждение от 10.01.2020г., счита че в него липсва волеизявление на представляващия ответника и не съдържа волеизявление за това кое задължение се признава.

С допълнителна искова молба ищецът поддържа становището си, че е налице признание на вземанията по процесните фактури в искането и потвърждението на салда, както от 16.01.2019г., така и от 10.01.2020г., както и че с тези изявления е прекъсната давността. Счита, че след като в приложен списък са описани конкретните фактури и сумите по тях по счетоводните записвания в „Елта 90М“ ООД, то признанието за общата дължима сума, е изявление, което прекъсва давността. Поддържа, че е налице признание на дълга и чрез конклюдентни действия – след получаване на потвърждение за размер на дълга, направено от счетоводител на „Елта 90М“ ООД с информация, която същият е изпратил чрез електронна поща до УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, представителите на ответника не са изразили несъгласие с изпратената информация. Счита, че това е поведение на длъжника, което ясно и недвусмислено манифестира съзнанието му за

съществуване на дълга и сочи за признанието му – изрично и чрез конклюдентни действия.

С допълнителен отговор УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД поддържа направените с първоначалния отговор възражения и оспорвания. Поддържа становището, че претенциите са погасени по давност. Твърди, че с молбата за потвърждение на вземания или задължения /разчети/ от 10.01.2020г. не се съдържа посочване на задължение – негов размер и основание – от страна на ответника, а представлява молба до ищеца да предостави информация на одитора, извършващ независим финансов одит на болницата, затова и потвърдителното писмо на „Елта 90 М“ ООД е адресирано до одитора. Поддържа твърдение, че между страните е подписано споразумение от 22.03.2022г., в което е посочено, че задълженията на ответника към ищеца по договори за доставка от 07.05.2014г. и от 16.04.2015г. са в общ размер 20 007.54 лева по конкретно изброени фактури, сред които не фигурират процесните.

Видно от представения договор от 07.05.2014г. същият е сключен между „МБАЛ„Проф. д-р Стоян Киркович“ АД в качеството на възложител и „Елта 90 М“ ООД в качеството на изпълнител и има предмет доставка на стока: лабораторни реактиви, химикали и консумативи на стойност 48 530.25 лева без ДДС съгласно приложена спецификация – неразделна част от договора. Предвидено е всяка доставка да се извършва след писмена заявка на възложителя със срок на изпълнението и – до 15 дни. Плащането на доставената стока следва да се извърши в срок от 91 дни след представяне на фактура и двустранно подписан приемо – предавателен протокол. Договорът е сключен за срок от 12 месеца /чл.16 от същия/. На 06.05.2015г. е подписан анекс към договора, с който страните са се споразумели срокът на неговото действие да бъде удължен до приключване на процедурата по избор на изпълнител за възлагане на обществена поръчка, но не по-късно от 06.11.2015г. На 06.11.2015г. е подписан втори анекс, с който срокът на действие на договора е удължен до приключване на процедурата по избор на изпълнител за възлагане на обществена поръчка, но не по-късно от 06.05.2016г. Не се спори между страните относно наличието, а и се установява от представените договор и анекси договорно правоотношение, съществувало между страните през периода 07.05.2014г. – 06.11.2015г. Очевидно търговски правоотношения между страните са съществували и преди сключване на

договора от 07.05.2014г., доколкото фактури: №19664/21.01.2014г. за 5028 лева, с падеж 23.04.2014г., №19687/22.01.2014г. за 288 лева, с падеж 24.04.2014г., №19710/27.01.2014г. за 534 лева, с падеж 29.04.2014г., №19782/03.02.2014г. за 288 лева, с падеж 06.05.2014г., №19861/11.02.2014г. за 900 лева, с падеж 14.05.2014г., №19949/19.02.2014г. за 2556 лева, с падеж 22.05.2014г., №19961/20.02.2014г. за 252 лева, с падеж 23.05.2014г., №19999/25.02.2014г. за 676.80 лева, с падеж 28.05.2014г., №20063/04.03.2014г. за 228 лева, с падеж 04.06.2014г., №20284/24.03.2014г. за 288 лева, с падеж 24.06.2014г., №20317/26.03.2014г. за 38.40 лева, с падеж 26.06.2014г., №20362/31.03.2014г. за 1674 лева, с падеж 01.07.2014г., по които се претендира осъждане на ответника да заплати стойността на доставките, са издадени преди сключване на договора и касаят период януари – април 2014г.

Във връзка с изпълнение на договора и за установяване на извършените доставки – предмет на настоящата претенция са представени фактури и приемо – предавателни протоколи. Най – ранната от тях е фактура от 21.01.2014г., а най-късната – от 26.10.2015г. Всички протоколи и фактури са подписани от получателя – възложител. Извършването на доставките по представените фактури не се оспорва от ответника. Следва да се приеме, че чрез тях се установява изпълнението на задължението на ищеца да достави заявените от ответника количества и видове лабораторни реактиви, химикали и консумативи.

Във всяка от фактурите е посочена както дата на издаването и, така и падежа на задължението за плащане. По всички доставки, за които са издадени представените по делото фактури, падежът на задължението е настъпил. Следва да се отбележи, че отразения във фактурите падеж на задължението за плащане е различен от уговорения между страните срок от 91 дни от датата на издаването на фактурата. В някои е посочен падеж 30 дни след издаването, а в други – 60 дни. Независимо от това за падеж на задължението по всяка от фактурите следва да се приеме уговорения с договора такъв – настъпващ 91 дни след издаване на фактурата и подписване на протокола за доставката, тъй като това е клаузата на чл.3 от договора, във връзка с който се извършват доставките и се издават документите за тях.

От заключението на вещото лице Г.Т. Г. по допуснатата съдебно –

счетоводна експертиза в счетоводството на ответника всички процесни фактури са отразени по сметка 4016 „Доставчици“ за 2014 и 2015г. и са общо в размер на 33 691.80 лева. Извършени са частични плащания в размер на 3898.40 лева. Всички процесни фактури са осчетоводени и са отразени в дневниците за покупки по ЗДДС за съответните данъчни периоди от ответника. С мемориален ордер №*** от 31.12.2020г. въз основа на решение на Съвета на директорите на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, взето с Протокол №55 от 31.12.2020г. са отписани задължения общо в размер на 99 910.62 лева, в това число и задължения към „Елта 90 М“ ООД по процесните фактури в размер на 27 783.40 лева. Към 31.12.2019г. задълженията на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД към „Елта 90 М“ ООД по аналитични партии са отразени в размер 95 824.22 лева.

С оглед на тези доказателства следва да се приеме, че ищецът е извършил доставки на лабораторни консумативи и материали на ответника, за което е издал представените по делото фактури. Доставената стока е била заявена от ответника и приета от него. Падежът на задължението за плащане на уговорената със спецификацията към договора от 07.05.2014г. цена, е настъпил по всяка от доставките. Платени са 3898.40 лева. Ето защо за доставките, за които са издадени процесните фактури е възникнало задължение на ответника към ищеца, което е с непогасен остатък в общ размер 29 793 лева.

Ответникът обаче има право оправдано да откаже да изпълни задължението си, като се позове на изтекла погасителна давност, независимо от обстоятелството, че задължението е възникнало и не е погасено на падежа. В тази връзка ответникът е направил възражение за изтекла погасителна давност за всички претендирани вземания.

Съгласно чл.114 от ЗЗД давността започва да тече от деня, от който вземането е станало изискуемо. До предявяване на иска – на 31.12.2024г. безспорно са изтекли повече от пет години, считано от падежа дори на най-късно възникналото задължение от претендираните - това по фактура №25840/26.10.2015г. за 792 лева, с падеж 26.01.2016г.

Жалбоподателят счита, че давността не е изтекла, тъй като е била прекъсната, поради извършено от ответника признаване на дълга – сторено изрично като това е осъществено на 16.01.2019г. и на 30.01.2020г., когато е

разменена кореспонденция за потвърждаване на вземания и задължения /разчети/ между „Елта 90 М“ ООД и УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД. Счита, че е налице потвърждаване на задълженията и чрез конклюдентни действия - след получаване на потвърждение за размер на дълга, направено от счетоводител на „Елта 90М“ ООД с информация, която същият е изпратил чрез електронна поща до УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, представителите на ответника не са изразили несъгласие с изпратената информация.

Видно от потвърдително писмо, подписано от изпълнителния директор и г.с. на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, материализирано в молба за потвърждение от 16.01.2019г., изпратена от ищеца до ответника /стр.13 от делото на ОС/, с него се потвърждават задължения на болницата към „Елта 90М“ ООД към 31.12.2018г. в общ размер 95 567.02 лева по фактури и 1078.33 лева – гаранции.

Видно от потвърдително писмо, подписано от изпълнителния директор и г.с. на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, материализирано в молба за потвърждение от 10.01.2020г., с него се потвърждават задължения на болницата към „Елта 90М“ ООД към 31.12.2019г. в общ размер 97 123.94 лева по фактури и 1078.33 лева – гаранции.

Според настоящия състав на съда от тези два документа не може да се направи извод, че е налице признаване на вземанията по процесните фактури за доставка от страна на ответника. Първоинстанционният съд правилно е възприел становището в съдебната доктрина и практика относно предпоставките, които следва да са налице, за да се приеме признаване на вземането. То представлява едностранно волеизявление, с което длъжникът пряко и недвусмислено заявява, че е задължен към кредитора. За да е налице признаване на вземането по смисъла на чл. 116, б. „а“ от ЗЗД, същото трябва да е направено в рамките на давностния срок, да е отправено до кредитора или негов представител и да се отнася до съществуването на самото задължение, а не само до наличието на фактите, от които произхожда. Първият документ, на който се позовава ищеца, твърдейки, че е налице признание на вземането е представеното /стр.13 от делото на ОС/ писмо изх. №ФС-20-24/16.01.2019г. на г.с. на „Елта 90 М“ ООД по повод годишна инвентаризация на разчетите на дружеството. На първо място в изявлението на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян

Киркович“ АД липсва каквато и да е конкретизация за вземанията, включени в общия размер на дълга, който се води по счетоводните регистри. Не е ясно какви задължения са включени в сумата 95 567.02 лева, за които е посочено, че са фактури за доставка и дали те са част от процесните такива. Между страните съществуват различни правоотношения, произтичащи от различни договори, не само процесните. Между тях и преди договора от 07.05.2014г. и след прекратяване на действието му, включително и до настоящия момент съществуват търговски правоотношения по повод доставка на лабораторни консумативи и материали. Ето защо цитираното писмо няма характер на едностранно волеизявление, чрез което пряко и недвусмислено да се изразява становище за дължимост на сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2015 г. На следващо място – дори и да се приеме, че с изявлението от УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, отправено до „Елта 90 М“ ООД на 16.01.2024г., давността е прекъсната и от този момент е започнала да тече нова петгодишна давност, то тя е изтекла на 16.01.2024г., а до 31.12.2024г., когато е предявена исковата молба, ищецът не е предприел никакви действия, насочени към евентуално удовлетворяване на вземанията.

Следващият документ, на който се позовава ищеца, твърдейки, че е налице признание на вземането, е молба за потвърждение от 10.01.2020г., с която се потвърждават задължения на болницата към „Елта 90М“ ООД към 31.12.2019г. в общ размер 97 123.94 лева по фактури и 1078.33 лева – гаранции. Този документ обаче не е отправен към кредитора и не съдържа изявление до него. Той е адресиран до регистриран одитор С.П.. И в този документ в частта, която изхожда от ответника до одитора, липсва конкретизация за вземанията, включени в общия размер на дълга, който се води по счетоводните регистри. Не е ясно какви задължения са включени в сумата 97 123.94 лева, за които е посочено, че са фактури за доставка и дали те са част от процесните такива. Приложеното извлечение, в което се съдържа описание на фактури и салдо по тях, е от счетоводните регистри на „Елта 90 М“ ООД, а не на от УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД. От страна на ответника не е отправено изявление, което да посочва нито конкретен договор, нито размер на съществуващо задължение по конкретни доставки.

Относно липсата на реакция на несъгласие след получаване на потвърждение за размер на дълга, направено от счетоводител на „Елта 90М“ ООД: Неотправянето на изявление изобщо не може да се разглежда като признание на дълга. Самата липса на реакция не представлява пряко и недвусмислено изявление – по кой конкретен договор какъв вид задължение и в какъв размер се признава. Не може да се приеме, че чрез липсата на реакция се манифестира в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди конкретен дълг към кредитора. Следващите му действия категорично манифестират обратното:

На 31.12.2020г. ответникът е отписал счетоводно задължения общо в размер на 99 910.62 лева, в това число и задължения към „Елта 90 М“ ООД по процесните фактури в размер на 27 783.40 лева.

На 22.03.2022г. между „Елта 90 М“ ООД и УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД е сключено споразумение №***/стр.113-115 от делото на ОС/ в което е посочено, че между страните има сключени два договора за доставка – от 07.05.2014г. и от 16.04.2015г. С това споразумение страните приемат, че ответникът има задължения към ищеца по фактури на стойност 20 007.54 лева, издадени през 2015г. и 2016г., подробно изброени. Сред тях обаче не фигурират процесните фактури.

За доставките, за които са издадени процесните фактури, е възникнало задължение на ответника към ищеца, което е с непогасен остатък в общ размер 29 793 лева. На това задължение съответства изискуемото вземане на доставчика на стоките. Петгодишната давност обаче е изтекла дори за най-късно възникналото задължение от претендираните - това по фактура №25840/26.10.2015г. за 792 лева, с падеж 26.01.2016г. - на 26.01.2021г. /а за останалите фактури още през 2020г./ като до този момент от страна на ищеца не са предприети никакви действия за прекъсването и, липсва и признаване на вземането от длъжника. Относими доказателства за такова признаване не са събрани.

Ето защо съдът намира направеното възражение за погасяване по давност на претенцията за основателно. По тази причина предявените искове за осъждане на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: *** с ЕИК 123535874 да му заплати сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви,

химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2015 г., се явяват неоснователни. Като такива същите следва да бъдат отхвърлени.

До същите правни изводи е достигнал и първоинстанционния съд, поради което решението му като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските – претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на 6000 лева /с ДДС/. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е основателно. Заплатена е сума в размер на 6000 лева /с ДДС/, докато минималният размер съгласно чл.7 ал.2 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа възлиза на 3 640.12 лева /с ДДС/. Вярно е, че цитираната Наредба не е задължителна за съда, но предвижданията и все пак представляват някакъв ориентир за размера за възнаграждението при една неусложнена фактическа и правна картина. В случая тя е такава. Във въззивното производство няма наведени никакви нови обстоятелства, нито са събирани нови доказателства. Представител на въззиваемата страна не се е явил в съдебно заседание. Всички изложени доводи в отговора и в писмената защита са били направени и в първоинстанционното производство – това са обстоятелства, които не налагат основание за заплащане на възнаграждение в почти двоен размер на минималния по Наредбата. Разбира се страните имат право да договорят и много по – висок размер, но другата страна не следва да бъде осъждана да възстанови тези разноски в пълния им размер. Ето защо в случая възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение се явява основателно. То следва да бъде намалено до размер от 3 640.12 лева. На основание чл.78 ал.3 във връзка с чл. 78 ал.1 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати този размер на ответника. Искането за присъждане на сума над този размер до пълния претендиран такъв от 6000 лева следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №215 от 16.07.2025г., постановено по т. д. N 1/2025г. по описа на Окръжен съд – Стара Загора, с което е отхвърлен предявения от „Елта 90М“ ООД, със седалище и адрес на управление: *** ЕИК 130469816, срещу УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 иск, квалифициран като такъв по чл. 79 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 29 793 лева, представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2015 г., като погасен по давност и е осъдено „Елта 90М“ ООД – *** да заплати на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 сумата 7200 лева – разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Елта 90М“ ООД – *** да заплати на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД, със седалище и адрес на управление: ***, с ЕИК 123535874 сумата 3 640.12 лева /с ДДС/ – разноси по делото пред въззивния съд за адвокатско възнаграждение.

Оставя без уважение искането на УМБАЛ „Проф. д-р Стоян Киркович“ АД за присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивното производство за разликата над 3 640.12 лева /с ДДС/ до пълния претендиран размер от 6000 лева, като неоснователно, поради прекомерност.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____